Bilag

Et af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål nr. 1:

Kan ministeren garantere, at der ikke i medfør af lovforslaget vil være områder, hvor forbrugerbeskyttelsen bliver ringere, end den er i dag? I benægtende fald bedes det oplyst, hvilke områder der er tale om.

Svar:

Lovforslaget medfører samlet set en betydelig udvidelse af forbrugerbeskyttelsen, navnlig på grund af ændringerne af forbrugeraftaleloven (lovforslagets § 1) og ændringen af markedsføringsloven (lovforslagets § 2).

De foreslåede ændringer i forbrugeraftaleloven medfører bl.a. en væsentlig udvidelse af anvendelsesområdet for lovens regler om fjernsalg. Der indføres nye regler om en omfattende oplysningspligt for den erhvervsdrivende og om bl.a. frister for den erhvervsdrivendes opfyldelse af aftalen. Endvidere forlænges fortrydelsesfristen både ved fjernsalg og ved aftaler indgået uden for den erhvervsdrivendes faste forretningssted.

Med den foreslåede ændring af markedsføringsloven indføres der helt nye regler om beskyttelse af bl.a. forbrugerne mod uønsket markedsføring.

Lovforslagets regler om betingelserne for at fortryde en aftale om fjernsalg er på nogle punkter under hensyn til fjernsalgsdirektivet udformet teknisk anderledes end de gældende regler. Efter Justitsministeriets opfattelse vil disse ændringer ikke i praksis forringe forbrugerbeskyttelsen.

På et enkelt punkt kan der umiddelbart rejses spørgsmål om, hvorvidt forslaget medfører en forringelse for forbrugerne. Det gælder bestemmelserne om, at fortrydelsesfristen ikke begynder at løbe, før den erhvervsdrivende opfylder sin pligt til at give en række oplysninger på et varigt medium, dog således, at fortrydelsesretten ophører senest 3 måneder efter, at forbrugeren har modtaget varen m.v., henholdsvis har fået underretning om, at der er indgået en aftale (de foreslåede §§ 12 a, stk. 1 og 2, og 12 b, stk. 1 og 2, i forbrugeraftaleloven).

Efter den gældende lov er aftalen ikke bindende for forbrugeren, hvis den erhvervsdrivende ikke opfylder sin pligt til at fremsende skriftlig oplysning om fortrydelsesretten senest ved fremsendelsen af varen til forbrugeren eller - ved aftaler om avis- eller Falckabonnement m.v., som indgås ved en uanmodet telefonisk henvendelse - 3 dage efter den telefoniske bestilling.

Den foreslåede bestemmelse er baseret på fjernsalgsdirektivet og skal også ses i sammenhæng med, at lovforslaget som nævnt medfører en betydelig udvidelse af reglernes anvendelsesområde og af den erhvervsdrivendes oplysningspligt.

Som anført i lovforslagets bemærkninger vil det over for de erhvervsdrivende kunne fremstå som en meget hård regel, hvis der gælder en generel ugyldighedssanktion i ethvert tilfælde, hvor den foreslåede oplysningspligt ikke opfyldes fuldt ud. Samtidig ville det efter Justitsministeriets opfattelse være en upraktisk og unødigt kompliceret ordning, hvis der skulle gælde en 3-måneders frist i nogle tilfælde og ugyldighed i andre tilfælde - også fordi det i praksis ofte vil være hensigtsmæssigt for den erhvervsdrivende at give de foreskrevne oplysninger samlet.

Hertil kommer det væsentlige forhold, at de foreslåede regler næppe vil medføre betydelige ændringer i praksis. Det skyldes navnlig, at forbrugeren efter almindelige regler kan anses for at have givet afkald på at gøre en ugyldighedsindsigelse gældende ved passivitet gennem længere tid eller på anden måde - f.eks. ved at råde således over en vare, at den ikke kan tilbagegives i væsentlig samme stand.

Som anført i lovforslagets bemærkninger, vil den foreslåede 3-måneders frist for brug af fortrydelsesretten således i et vist omfang kunne medføre en klarere retsstilling i tilfælde, hvor forbrugeren har forholdt sig passiv.